

असि अया नो यज्ञं वहास्यया नो धेहि भेषजं स्वाहा ये ते शतं वरुणा
 ये सहस्रं यज्ञियाः पाशा वितता महातः तेभिर्नोऽग्र्य सवितोत विष्णुर्विश्वे
 मुञ्चन्तु मरुतः स्वर्काः स्वाहोऽदुत्तममिति (१२.१२) च ॥११॥ अत्र द्वयोर्मन्त्रयोः प-
 रशाखीयत्वात्पाठः । एतत्सर्वप्रायश्चित्तं चशब्दात्सर्वत्र भवति । इयांस्तु विशेषः
 सकृद्गृहीतेनेति । अविज्ञाते प्रतिमहाव्याहृति सर्वाभिश्चतुर्थम् ॥१२॥ अवि-
 ज्ञातं स्मार्तमभिधीयते । न हि तज्ज्ञायते किमाग्वैदिकम् याजुर्वैदिकम् सामवैदि-
 कमिति । अथ च दृढं स्मरणम् शुचिना कर्म कर्तव्यम् यज्ञोपवीतिना कर्तव्यम्
 बद्धशिखिनेत्येवमादि । तदुपपाते तदपचारे प्रति०तिं कृत्वा स०र्थं होमं करोति ।
 देव० यज्ञोपवीतिना बद्धशिखिना दक्षिणेन पाणिना पवित्रपाणिना कर्म कर्त-
 व्यमित्येवमादि तस्मिन्नवि०ते अविज्ञातवेदविशेषमूले स्मृतिविहितस्य कर्मणो
 विनाशे । सर्वप्रायश्चित्तं च ॥१३॥ अत्र भवति । देव० अत्र विप्रतिपत्तिः ।
 भूरिति गार्हपत्ये भुव इति दक्षिणाग्नौ स्वरित्याहुवनीये भूर्भुवः स्वरिति सर्वप्रा-
 यश्चित्तं चेत्याहुवनीये याज्ञिकवासुदेवभट्टाश्च । भूरित्याद्याहुतिनवक्रमप्याहुवनीय
 ऽएवेति सम्प्रदायकारिकाकारौ । महापितृयज्ञे दक्षिणाग्नौ अवभृथे चाप्स्वेव
 शतरुद्रिये परिश्रित्सु अम्बकासु चतुष्यथाग्नौ । अग्निहोत्री चेदुहानोप-
 विशेष्यजुषोत्थापनमेकऽउदस्थादिव्यदितिरायुर्यज्ञपतावधादिन्द्राय कृणवतो भागं मि-
 त्राय वरुणाय चेति ॥१४॥ अग्निहोत्रशब्देन तत्साधनभूतं [पयो]द्रव्यमुच्यते ।
 तद्रव्यं यस्यां विद्यते सेयमग्निहोत्रिणी मवर्थायिलोपेन अग्निहोत्रीत्युक्तम् । सा
 चेदुह्यमानोपविशेत्तामेके यजुषोत्थापयन्ति (१२.४.१.१) । दुग्धा ब्राह्मणा-
 यैनां दद्याद्यमनभ्यागमिष्यत्स्यात् ॥१५॥ देव० तत्र मतभेदः । यः पुनर्गृहे नाग-
 ह्तीति कारिकाकारः । यस्य गृहे कार्यार्थमपि गमिष्यन्यज्ञमानो न भवतीति या-
 ज्ञिकाः धूर्तस्वामिनश्च । दण्डेन वानुपिष्योत्थाप्य दोहनम् ॥१६॥ वाशब्दो
 विकल्पार्थः । अदानं च ॥१७॥ तस्मिन्पक्षे । अदुहानायामन्याम्
 ॥१८॥ प्राप्तमेवेदमुच्यते प्रायश्चित्तव्युदासार्थम् । वाश्येत चेत्तृणान्यालुष्य
 ग्रासयेत् सूयवसाद्गवति हि भूया अथो वयं भगवन्तः स्याम अद्भि तृणमग्रे वि-